

Sygn. akt II Ca 125/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Nowicka

Sędziowie: SO Longina Góra

SO Małgorzata Mróz

Protokolant: Violetta Drohomirecka

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2014 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z wniosku **B. S.**

przy uczestnictwie **E. Z., M. K., B. Z. i K. Z.**

o rozstrzygnięcie co do dokonania czynności dotyczącej rzeczy wspólnej

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 4 grudnia 2013 r., sygn. akt I Ns 1096/10

p o s t a n a w i a:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zezwolić wnioskodawczyni na dokonanie czynności w postaci wykonania instalacji ogrzewania etażowego c.o. z kotłownią na paliwo stałe w lokalu mieszkalnym położonym w N. przy Placu (...) po uprzednim sporządzeniu projektu budowlanego i uzyskaniu decyzji o pozwoleniu na budowę, zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami prawa budowlanego (pkt I) oraz oddalić wnioski uczestniczek E. Z. i M. K. o zasądzenie kosztów postępowania (pkt IV);

II. oddalić dalej idącą apelację;

III. oddalić wnioski wnioskodawczyni i uczestniczek o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. II Ca 125/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Kłodzku oddalił wniosek B. S. w sprawie przy udziale E. Z., M. K., B. Z. i K. Z. o rozstrzygnięcie co do dokonania czynności dotyczącej rzeczy wspólnej.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że:

B. S. wezwała uczestniczki postępowania E. Z. oraz M. K. do wyrażenia pisemnej zgody na wykonanie instalacji ogrzewania etażowego dla potrzeb należącego do niej lokalu mieszkalnego, zasilanego przez kocioł na paliwo stałe. System ten wykonany miał być w oparciu o projekt budowlany sporządzony przez uprawnioną do projektowania o specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, ciepłych, wentylacyjnych i gazowych, mgr inż. A. R.. Zgodnie z jego założeniami spaliny z kotła odprowadzane miały być do istniejącego komina murowanego poprzez wprowadzenie do istniejącego w nim przewodu dymowego o przekroju 50x50 cm wkładu żaroodpornego o średnicy 180-200 mm, z atestem i aprobatą techniczną, na podstawie wskazań opinii kominiarskiej sporządzonej na potrzeby opracowania. Wywiew z pomieszczenia kotłowni zapewnić miał istniejący w kominie przewód wentylacyjny. W części wspólnej obejmującej korytarz na poziomie przyziemia i dwóch pięter zaprojektowano pion dla przewodów centralnego ogrzewania i ciepłej wody z wymiennika, znajdującego się w kotłowni.

W odpowiedzi na żądanie wnioskodawczyni E. Z. oświadczyła, że ewentualną zgodę na wykonanie instalacji wyrazi po przeprowadzeniu dokładnej ekspertyzy komina, w której zinwentaryzowane zostaną istniejące podłączenia do otworów dymowych i wentylacyjnych, zwłaszcza sprawdzenia czy w kominie nie ma przewężeń i występow utrudniających prawidłowe odprowadzenia spalin także z jej instalacji, wykonania odrębnej instalacji elektrycznej,

- 2 -

bez obciążania instalacji wspólnej służącej do doprowadzania energii na potrzeby oświetlenia korytarza. Zażądała również współdziałania współwłaścicieli w sporządzeniu projektu rur instalacji wody i c.o. w sąsiedztwie jej lokalu, wobec istnienia innych instalacji oraz z punktu widzenia estetyki wykonania. Odpowiedź podobnej treści złożyła także uczestniczka postępowania M. K., kładąc szczególny nacisk na szczegółowy projekt i ekspertyzę, z jej udziałem, odnośnie zagospodarowania murowanego komina, z którego przewodów korzysta już od wielu lat.

Opiniujący w sprawie biegły z zakresu kominiarstwa i zagrożeń pożarowych od urządzeń grzewczo-kominowych P. K. po analizie dokumentacji technicznej w postaci opinii kominiarskiej oraz projektu budowlanego A. R. oraz wykonaniu dodatkowych oględzin wskazał, że piony kominowe w budynku wspólnym składają się z czterech przewodów kominowych, co powoduje, że opinia kominiarska i projekt budowlany posiadają nieprawidłowe zapisy, odbiegające od stanu faktycznego. W istocie komin wychodzący ponad dach składa się z dwóch pionów kominowych, połączonych w jeden w części strychowej (tzw. portki). Przewody oznaczone przez biegłego, w sporządzonej dokumentacji fotograficznej i szkicu, nr 1 i 2 stanowią pierwszy pion, istotny dla sprawy, bowiem w jego ramach znajduje się przewód dymowy (nr 1) dla lokalu uczestniczki M. K. oraz planowego wkładu dla instalacji wnioskodawczyni, zaś w drugim podłączona jest wentylacja pomieszczeń mieszkalnych. W ocenie biegłego możliwe jest zamontowanie w przewodzie nr 1, nawet do czterech wkładów kominowych o średnicy 200 mm. Stan techniczny komina jest dobry, nadający się do użytkowania, w tym do podłączenia indywidualnego ciągu w postaci wkładu dla obsługi planowanego przez B. S. kotła c.o., z tym zastrzeżeniem, że w razie zbyt dużych odchylenia od narożnika, bądź przesłonięcia prześwitu przewodu w miejscu odchylenia od pionu, należy zamontować także wkład kominowy dla obecnego podłączenia grzewczego obsługującego lokal M. K.. Odnosząc się do konieczności zapewnienia wentylacji wywiewnej z kotłowni, biegły wskazał na nieprawidłowe i niezgodne z przepisami wytyczenie jej w obrębie przewodu nr 2, gdzie istnieją już podłączenia wentylacyjne wywiewu pomieszczeń

Sygn. II Ca 125/14

- 3 -

mieszkalnych. W tej sytuacji zalecił wykonanie wentylacji wywiewnej planowanej kotłowni na paliwo stałe na zewnątrz budynku ponad dach.

Opiniująca w sprawie biegła rzeczoznawca budowlana o specjalności instalacyjno-sanitarnej E. B. odnosząc się do prezentowanego projektu budowlanego, podobnie jak biegły P. K., wskazała na jego niezgodność z rzeczywistym

stanem rzeczy, odnośnie istnienia zakładanych w nim przewodów kominowych, co dyskwalifikuje to rozwiązanie jako podstawę ewentualnej przyszłej inwestycji. Wskazała, że zastosowany w projekcie metalowy wkład ze stali żaroodpornej posiada atest i gwarancję dwuletnią jedynie dla kotłów opalanych drewnem i nie może być stosowany do kotłów pracujących na węgiel i koks. Dla tego typu instalacji dedykowane są jedynie kominy murowane z elementów ceramicznych lub cegły klinkierowej, które zapewniają odpowiednią trwałość i szczelność. Dodatkowo wskazała na wiele uchybień, braków formalnych i obliczeniowych, dyskwalifikujących projekt, nawet z punktu widzenia pojęcia ogrzewania etażowego. Wskazując na teoretyczną możliwość zamiany kotła na piec opalany drzewem, biegła podniosła, że w okolicznościach sprawy jest to niedopuszczalne, bowiem na ewentualnie zamontowany wkład wnioskodawczyni oddziaływałyby spaliny z kotła już pracującego, dla lokalu M. K., prowadząc do jego szybkiej degradacji i zmieszania spalin we wspólnym kominie.

Opiniujący w sprawie biegły z sądu z zakresu konstrukcji budowlanych M. A., oceniając złożony w toku postępowania projekt A. R., zakładający przeprowadzenie przewodów wentylacyjnego i spalinowego po zewnętrznej elewacji budynku, wskazał, że nie odpowiada on wymaganiom stawianym projektowi budowlanemu, który zważywszy na rodzaj przewidzianej inwestycji uwarunkowanej uzyskaniem pozwolenia budowlanego, jest konieczny.

Odnosząc się do możliwości wyprowadzenia wentylacji i kanału spalinowego, biegły wskazał, że jest to możliwe zarówno w płaszczyźnie elewacji frontowej, jak i szczytowej budynku, podkreślając, że wykonanie komina spalinowego

- 4 -

oraz instalacji elektrycznej niezbędnej do prawidłowego działania układu ogrzewania wymaga pozwolenia na budowę.

Przy takich ustaleniach faktycznych Sąd Rejonowy oddalił wniosek.

W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawczyni co do zasady ma uprawnienie do żądania rozstrzygnięcia sporu odnośnie zamierzonej czynności, tj. wykonania instalacji dostosowanej do ogrzewania lokalu przy wykorzystaniu kotłowni pracującej z piecem na paliwo stałe, bowiem jej ewentualna realizacja mieści się w kręgu czynności zwykłego zarządu. Wykonanie takowej instalacji nie zmienia przeznaczenia budynku, nie wpływa w sposób istotny na jego wartość, czy parametry techniczne, nie pociąga też dla współwłaścicieli kosztów istotnych z punktu widzenia wartości samej rzeczy. W rzeczywistości – prawidłowo wykonana – na ma większe znaczenia dla lokalu wnioskodawczyni niż samego budynku i jego części wspólnych. Nie stanowi przekroczenia granic zarządu zwykłego podejmowanie czynności, ogólnie rzecz ujmując, zmierzających do wyposażenia lokalu w dostęp do mediów uznawanych obecnie za niezbędne, jeśli jest to zgodne z przeznaczeniem rzeczy.

Sąd uznał również, że B. S. posiada uzasadniony interes w zgłoszeniu wniosku, w tym znaczeniu, że zamiana sposobu ogrzewania (ściślej rodzaju paliwa) jest racjonalna. Nie wymaga dowodzenia okoliczność notoryjnie znana przeciętnej osobie, że instalacja na paliwo stałe (kopaliny, bądź drewno) wymaga dla swojej eksploatacji niższych kosztów, niż instalacje oparte na innych źródłach ciepła, także istniejąca - oparta na gazie.

Uznanie istnienia ww. przesłanek nie jest jednak wystarczające dla wydania zezwolenia. Po pierwsze ustawodawca założył, że ingerencja Sądu w uprawnienia właścicielskie ma charakter wyjątkowy, aktualizując się w razie niemożności uzyskania zgody. Po wtóre, zezwolenie dotyczyć może ściśle określonej czynności, w tym znaczeniu, że zgoda – nawet zastępcza – obejmuje dokładnie opisaną instalację, przede wszystkim na odcinku przebiegu w rzeczy wspólnej, a nie jedynie blankietowe zezwolenie na wykonanie określonego typu instalacji

Sygn. II Ca 125/14

- 5 -

grzewczej, które zostanie sprecyzowane na etapie tworzenia dokumentacji budowlanej. Rację ma wnioskodawczyni twierdząc, że pozwolenie budowlane jest konieczne i nie zostanie wydane bez zachowania warunków technicznych i bezpieczeństwa stawianych prawem administracyjnym, lecz wobec sprzeciwu uczestniczek związanego właśnie z

technicznymi rozwiązaniami inwestycji – w znacznej mierze popartymi wnioskami opiniujących w sprawie biegłych sądowych – oraz zapewnieniem określonej estetyki wykonania samej instalacji, jak i bryły budynku, warunki te muszą podlegać ocenie Sądu w ramach postępowania o wydanie zezwolenia. Orzeczenie sądu musi określać czynność, do dokonania której uprawnia, i wskazywać jej granice. Rozstrzygnięcie o dopuszczalności rozbudowy lokalu powinno więc określać sposób i zakres rozbudowy. Ponieważ kwestie z tym związane są regulowane przepisami prawa budowlanego i przepisami wykonawczymi do tego prawa, przepisy te nie mogą być pominięte przez sąd. Sposób i zakres budowy muszą uwzględniać wymagania, jakie wynikają z tych przepisów. Sąd, orzekając w wymienionym zakresie, nie wkracza w kompetencje zastrzeżone dla organów administracji państwowej.

B. S. nie przedstawiła projektu zamierzonej czynności, na podstawie którego można udzielić zezwolenia na dokonanie ściśle opisanej inwestycji, także z punktu widzenia poszanowania stanowisk uczestniczek postępowania. Prezentowane projekty nie odpowiadają także regulacjom wspomnianych przepisów szczegółowych prawa budowlanego oraz związanych z bezpieczeństwem eksploatacji instalacji, co wyklucza jakąkolwiek ich aprobatę w orzeczeniu sądowym. Zważywszy na treść art.201 kc zakładającego ingerencję Sądu w uprawnienia współwłaścicieli do decydowania o losach rzeczy wspólnej, dopiero przy braku zgody, wniosek jawi się jako przedwczesny. Koncepcja wykonania instalacji, wobec skutecznego zakwestionowania pierwotnej wersji (również B. S. odstąpiła od niej przedstawiając nowy projekt) nie została sprecyzowana; stąd trudno mówić o braku zgody. Taki stan rzeczy uwzględniony został w stanowisku uczestniczek, które nie zgłosiły kategorycznej odmowy zezwolenia na budowę instalacji, lecz uzależniły ją od konsultacji, w tym zaproszenia

- 6 -

do udziału na etapie szczegółowego planowania (projektowania), co jest zupełnie zrozumiałe.

W apelacji od tego postanowienia wnioskodawczynie zarzuciła mu:

1) naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy

– art.233 § 1 kpc przez brak wszechstronnej analizy zebranego materiału dowodowego w zakresie rozstrzygnięcia o wydaniu upoważnienia sądowego do dokonania czynności dotyczących zarządu nieruchomością wspólną uczestniczek postępowania poprzez nieuwzględnienie, że przedstawiony projekt zamierzonej czynności służyć miał do wydania przez Sąd orzeczenia określającego czynność, do dokonania której uprawnia to orzeczenie i wskazanie jego granic, nie zaś do oceny spełnienia przesłanek od których zależy uzyskanie pozwolenia na budowę zamierzonej inwestycji; przyjęcie, że koncepcja wykonania instalacji grzewczej nie została sprecyzowana; przyjęcie, że przy braku kategorycznej odmowy uczestniczek postępowania na wykonanie zamierzonej czynności wniosek o wydanie upoważnienia sądowego do dokonania czynności dotyczących zarządu nieruchomością wspólną jest przedwczesny; poprzez oparcie rozstrzygnięcia na opinii biegłych, które wzajemnie są ze sobą sprzeczne w zakresie dopuszczalności wykonania projektu budowlanego oraz na subiektywnych zarzutach uczestniczek związanych z dbałością o estetykę samej instalacji i bryły budynku oraz bezpieczeństwa; przyjęcie, że nieprzedstawienie przez nią projektu odpowiadającego regulacjom prawa budowlanego powoduje niemożność poddania w wątpliwość zarzutów uczestniczek;

– art.233 § 1 kpc w zw. z art.328 § 2 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, dokonanej wybiórczo, wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego polegającej na pominięciu dla oceny istnienia przesłanek udzielenia zezwolenia faktu, że wykonanie instalacji ogrzewania etażowego da się pogodzić z interesem pozostałych współwłaścicieli;

Sygn. II Ca 125/14

- 7 -

– art.328 § 2 kpc polegające na niewskazaniu w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia z jakich powodów interes uczestniczek postępowania przemawia za oddaleniem wniosku;

– art.520 § 2 kpc poprzez jego niezastosowanie i niewłożenie obowiązku zwrotu kosztów postępowania na uczestniczki w całości skoro ich interesy są sprzeczne;

– art.98 § 1 i 3 oraz art.109 § 2 kpc przez zasądzenie od niej na rzecz uczestniczek zwrotu kosztów w wysokości po 1.102 zł podczas gdy w przypadku, gdy jeden pełnomocnik reprezentuje interesy kilku mocodawców w sprawie, nie odbiera to jej charakteru jednej sprawy i sąd powinien przyznać zwrot kosztów z tytułu poniesionych wydatków na opłacenie pełnomocnika procesowego w wysokości jednego wynagrodzenia oraz przez przyznanie pełnomocnikowi uczestniczek kosztów zastępstwa procesowego w wysokości czterokrotności stawki minimalnej, podczas gdy charakter sprawy i wkład pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia, uzasadniał zasądzenie wynagrodzenia w niższej wysokości;

2) naruszenie przepisów prawa materialnego – art.201 kc poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że do uwzględnienia wniosku konieczne jest przedstawienie projektu odpowiadającego regulacjom prawa budowlanego podczas, gdy wskazany przepis tego nie wymaga, a jedynie zastępuje pierwotną zgodę współwłaściciela, która winna poprzedzać dokonanie czynności mających na celu realizację przedsięwzięcia; przez uznanie, że rozstrzygając sprawę Sąd nie ingerował w kompetencje zastrzeżone dla organów administracji państwowej, nie uwzględnienie faktu, że wykonanie instalacji grzewczej według projektu sporządzonego przez mgr inż. A. R. w listopadzie 2012 r. da się pogodzić z korzystaniem z części wspólnej budynku przez pozostałych współwłaścicieli;

– art.206 kc przez jego niezastosowanie i uniemożliwienie jej jako współwłaścicielowi nieruchomości korzystania z uprawnienia do współposiadania rzeczy wspólnej;

- 8 -

– art.81 ust.1 i 2 Prawa budowlanego poprzez ocenę spełnienia przesłanek od których zależy uzyskanie pozwolenia na budowę zamierzonej inwestycji, a w konsekwencji wykonanie przez Sąd czynności wchodzących w zakres nadzoru urbanistyczno-budowlanego i nadzoru techniczno-budowlanego.

Wskazując na powyższe zarzuty wnioskodawczynie domagała się zmiany zaskarżonego postanowienia w pkt I, III i IV przez uwzględnienie wniosku i obciążenie uczestniczek postępowania wydatkami oraz kosztami postępowania za obie instancje, ewentualnie uchylene postanowienia w tej części i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację oparł się na ustaleniach faktycznych Sądu Rejonowego mających uzasadnienie w zebranych w sprawie materiale dowodowym i zważył, co następuje:

Apelacja podlegała uwzględnieniu.

Trafne są zarzuty skarżącej dotyczące zarówno naruszenia prawa materialnego jak i procesowego szczegółowo wymienione w apelacji, które skutkowały błędnym przyjęciem przez Sąd Rejonowy, że wnioskodawczynie nie przedstawiła projektu zamierzonej czynności odpowiadającego obowiązującym przepisom prawa budowlanego oraz związanych z bezpieczeństwem eksploatacji instalacji, na podstawie którego można udzielić zezwolenia na dokonanie ściśle opisanej inwestycji ze wskazaniem jej granic oraz, że jej wniosek jest przedwczesny, gdyż uczestniczki nie zgłosiły kategorycznej odmowy zezwolenia na budowę instalacji ogrzewania etażowego, a swoją zgodę uzależniły od przeprowadzonych z nimi konsultacji na etapie szczegółowego projektowania inwestycji.

Sygn. II Ca 125/14

- 9 -

Wprawdzie Sąd Rejonowy przyjął, że wnioskodawczyni co do zasady ma uprawnienie do żądania rozstrzygnięcia przez sąd w przedmiocie upoważnienia jej do dokonania czynności w postaci wykonania instalacji centralnego ogrzewania z kotłownią na paliwo stałe, gdyż mieści się ona w zakresie czynności zwykłego zarządu, jednakże niezasadnie uznał, że nie określiła o jaką czynność chodzi i nie przedstawiła kompletnego projektu określającego dokładny przebieg instalacji w częściach wspólnych budynku.

Jest oczywistym, że zezwolenie sądu musi dotyczyć konkretnej, ściśle określonej czynności skoro przesłanką udzielenia zgody jest celowość zamierzonej czynności (gospodarcze uzasadnienie) oraz interes wszystkich współwłaścicieli, ale kognicja sądu w takiej sprawie nie obejmuje badania prawidłowości projektu budowlanego zawierającego konkretne rozwiązania techniczne, bowiem wówczas sąd wkroczyłby w kompetencje zastrzeżone dla organów nadzoru techniczno-budowlanego i urbanistycznego.

Sąd w postępowaniu cywilnym ocenia żądanie z punktu widzenia kryteriów przewidzianych w przepisach kodeksu cywilnego dotyczących zarządu rzeczą wspólną (art.199-209 kc), a nie z punktu widzenia szczegółowych przepisów i norm prawa budowlanego, jak to uczynił Sąd Rejonowy w przedmiotowej sprawie prowadząc obszerne postępowanie dowodowe związane z wydatkami mające na celu ustalenie czy przedstawiony przez wnioskodawczynię projekt budowlany opracowany przez inż. A. R. i projekt wykonawczy są zgodne z przepisami prawa budowlanego.

Postanowienie sądu upoważniające w braku zgody wszystkich współwłaścicieli jednego z nich do wykonania prac remontowych, wymagających pozwolenia na budowę (jak w rozpoznawanej sprawie) stanowi tytuł prawny do dysponowania nieruchomością na cele budowlane w rozumieniu art.32 ust.4 pkt 2 ustawy z 7 lipca 1994 – Prawo budowlane (tj. Dz.U. nr 1409 z 2013 r. ze zm.) i stwarza inwestorowi możliwość skutecznego podejmowania starań o uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę w drodze postępowania administracyjnego.

- 10 -

Dopiero w ramach tego postępowania organ nadzoru budowlanego będzie badał czy jest możliwe i zgodne z przepisami przeprowadzenie przewodów wentylacyjnego i spalinowego po zewnętrznej elewacji budynku i na której ścianie, dla prawidłowego działania systemu grzewczego. W tym postępowaniu zostaną wyjaśnione zastrzeżenia biegłej E. B. co do stanu istniejących w budynku kominów i co do ewentualnej potrzeby wybudowania komina murowanego z elementów ceramicznych lub cegły klinkierowej dla zaprojektowanych kotłów pracujących na węgiel. Uczestniczki postępowania będą również uczestnikami postępowania administracyjnego i to w tamtym postępowaniu będą mogły zgłaszać swoje zastrzeżenia co do negatywnego wpływu rozwiązań technicznych, które zamierza zastosować wnioskodawczyni przy wykonywaniu robót na bezpieczeństwo instalacji i estetyką budynku.

Zgodnie z przepisem art.81 ust.1 pkt 1b prawa budowlanego obowiązkiem organu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego jest nadzór nad przestrzeganiem przepisów prawa budowlanego – w tym warunków bezpieczeństwa ludzi i mienia w rozwiązaniach przyjętych w projektach budowlanych i przy wykonywaniu robót budowlanych.

Mając na uwadze gospodarczą celowość zmiany sposobu ogrzewania w mieszkaniu wnioskodawczyni, czemu co do zasady uczestniczki postępowania nie sprzeciwiły się, a jedynie miały zastrzeżenia co do prawidłowości przedłożonego projektu budowlanego i zastosowanych w nim rozwiązań technicznych, Sąd Okręgowy uznał żądanie wniosku za uzasadnione.

W związku z powyższym, na podstawie art.386 § 1 kpc, zmienił zaskarżone postanowienie w pkt I w ten sposób, że zezwolił wnioskodawczyni na dokonanie czynności w postaci wykonania instalacji ogrzewania etażowego c.o. z kotłownią na paliwo stałe w lokalu mieszkalnym przy Pl. (...) w N., po uprzednim sporządzeniu projektu budowlanego i uzyskaniu decyzji o pozwoleniu na budowę, zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami prawa budowlanego. W postępowaniu nieprocesowym zasadą jest, że każdy uczestnik

ponosi koszty związane ze swym udziałem w sprawie. Jest to uzasadnione samodzielnym i niezależnym udziałem w postępowaniu każdego uczestnika, przy czym z reguły orzeczenie sądu udziela ochrony prawnej każdemu z nich.

W przedmiotowej sprawie nie ma podstaw do odstąpienia od tej zasady i przyznania uczestnikom postępowania kosztów za pierwszą instancję, zwłaszcza w świetle ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, zatem Sąd Okręgowy zmieniając zaskarżone postanowienie w pkt IV, oddalił wniosek E. Z. i M. K. o zasądzenie kosztów postępowania.

Dalej idąca apelacja wnioskodawczynie podlegała oddaleniu z mocy art.385 kpc, gdyż wydatki jakie powstały w toku postępowania przed Sądem I instancji (koszty biegłych) zostały poniesione w interesie wnioskodawczynie w następstwie przeprowadzenia dowodów przez nią wnioskowanych, stąd nieusprawiedliwionym byłoby obciążenie nimi uczestniczek w sytuacji, gdy nie były one niezbędne dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z art.520 § 1 kpc w zw. z art.391 § 1 kpc przyjmując, że nie ma uzasadnionych przesłanek do odstąpienia od ogólnej zasady rozstrzygnięcia o kosztach w postępowaniu nieprocesowym, podobnie jak w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji.